

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Filip Rasschaert

tegen

Het Laatste Nieuws

Met een mail van 18 maart 2015 dient de heer Filip Rasschaert, korpschef van de politiezone Gent, een klacht in tegen Het Laatste Nieuws. Aanleiding is een artikel in Het Laatste Nieuws van 13 maart 2015 onder de titel: ‘Sorry, agent heeft recup’. Vader vindt zelf dader van vluchtmisdrijf, maar politie doet niks’ en van 14 maart 2015 onder de titel: ‘Politie kan vluchtende aanrijder dan toch verhoren’.

Geert Van Hecke, stafmedewerker journalistieke deontologie bij De Persgroep, antwoordt met een brief van 28 april 2015. Filip Rasschaert repliceert met twee mails van 30 april en 4 mei 2015.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 3 juni 2015. Filip Rasschaert en Manuel Mugica Gonzalez, woordvoerder van de politiezone Gent, waren hierop aanwezig. Namens Het Laatste Nieuws woonden Geert van Hecke en journalisten Bram Vercauteren en Hans Verbeke de hoorzitting bij.

DE FEITEN

De artikels gaan over een ongeval met vluchtmisdrijf, waarbij een auto twee fietsers aanreed. De fietsers waren vader en zoon. De vader kwam de bestuurder van de auto zelf op het spoor en stapte met die gegevens naar de politie. Volgens het eerste artikel deed de politie niets met de informatie. Het artikel laat de vader aan het woord die zijn verontwaardiging uit en zegt dat de verdachte niet meteen verhoord werd, omdat de agent die na het ongeval de vaststellingen deed, met recup was. Ook de woordvoerder van de politie en de burgemeester komen kort aan het woord. De woordvoerder zegt dat hij niet onmiddellijk iets te weten kan komen over de zaak, en dat ‘als het klopt dat die medewerker momenteel thuis zit, (...) het verhoor inderdaad nog niet gebeurd zal zijn’.

Daags nadien schrijft de krant in een opvolgartikel dat de chauffeur intussen wel verhoord werd. De vader dankt in het artikel de politie en zegt dat die hem heel goed geholpen heeft. Ook de woordvoerder van de politie komt opnieuw aan het woord, die zegt dat de politie na het eerste contact met de vader wel onmiddellijk optrad en dat de zaak een half uur nadien opgelost was.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager stoort zich vooral aan de titel en meer bepaald de boventitel van het eerste artikel, waarin gezegd wordt dat de politie niets deed met de informatie van de vader. De titel is sensatiebelust en strookt volgens klager niet met de inhoud van het artikel.

Het klopt volgens klager niet dat de politie niets deed met de informatie van de vader.

Onmiddellijk nadat de vader de politie contacteerde met gegevens over de vermoedelijke dader, heeft de politie daarvan een proces-verbaal opgemaakt en de nodige maatregelen genomen, zodat de dader binnen het half uur geïdentificeerd was en de feiten opgehelderd

waren. Dat er niet meteen een verhoor gebeurde, noemt klager logisch, omdat een verhoor het best gebeurt door de agenten die het ongeval vaststelden nadat alle gegevens verzameld zijn, en rekening houdend met de rechten van de verdediging, o.a. het recht op bijstand door een advocaat. Maar dat betekent niet dat er niets gebeurde, zoals de boventitel van het artikel meldt.

Klager wijst er ook op dat de journalist aan de woordvoerder van de politie alleen vroeg of de verdachte al verhoord was. De journalist zei niets over de verontwaardiging van de vader over het onderzoek, en vroeg ook niets over andere elementen in de afhandeling van de zaak. Zo kreeg de politie volgens klager niet de kans om het echte verhaal te vertellen. Als de journalist de bezorgdheden van het slachtoffer had weergegeven, had de woordvoerder het proces-verbaal kunnen laten opzoeken. Maar de woordvoerder heeft niet permanent alle databestanden bij de hand, en als hij op een bepaald moment zegt dat hij iets niet weet, dan weet hij het niet.

Klager eiste na het eerste artikel een rechtzetting, en het tweede artikel voldoet daar volgens hem niet aan. De imagoschade voor de politie was een feit, en het tweede artikel verscheen alleen op de regionale pagina's, terwijl het eerste op de nationale pagina's stond.

Klager wijst er ten slotte op dat het Comité P, naar aanleiding van het artikel, de zaak onderzocht en concludeerde dat de politie alles deed wat nodig was, en dat haar medewerkers 'geen gebrek aan professionaliteit kan verweten worden'. Die conclusie staat in schril contrast met de berichtgeving in de krant, aldus klager.

Het Laatste Nieuws noemt de boventitel en titel waarheidsgetrouw en correct, en zegt dat hij past binnen de context van het artikel. Het artikel gaat over de verontwaardiging van het slachtoffer van een vluchtmisdrijf, dat zich onheus behandelt voelt door de politie. De titel verwoordt daarbij niet de conclusie van de journalist, maar de reactie van het slachtoffer, die zich in de steek gelaten voelt door de politie. Bovendien moeten titel en boventitel samen met de inleiding van het artikel gelezen worden, en daarin staat duidelijk dat de dader niet verhoord werd, wat de politie op dat moment niet betwistte.

De krant voert verder aan dat de journalist de woordvoerder van de politie wel degelijk de kans gaf om het hele verhaal te vertellen. Hij stelde twee duidelijke vragen, maar de woordvoerder liet na om de reactie van de vader te nuanceren en in perspectief te plaatsen, bijvoorbeeld over het moment waarop een verhoor het best gebeurt. Precies daarom vroeg de journalist ook een reactie aan de burgemeester. De journalist heeft fair gehandeld en alles gedaan om correct te informeren. Dat hij een ontoereikend antwoord kreeg van de politie, ligt aan de woordvoerder en niet aan de journalist. De krant wijst erop dat de politie de gepubliceerde quote van de woordvoerder overigens niet betwist. Er is zeker geen sprake van sensatiezucht, zegt de krant.

De journalist die het artikel schreef, zegt dat hij ook een titel schreef, maar dat die gewijzigd is door de eindredactie van de krant, zoals wel vaker gebeurt. Hij voegt daaraan toe dat de gewijzigde titel wel overeenkomt met de inhoud van het artikel.

Het eerste artikel bevat volgens Het Laatste Nieuws dus geen fouten. Het tweede artikel is dan ook geen rechtzetting, maar een opvolgartikel. Het komt aan de krant toe om te beslissen op welke plaats ze opvolgartikels plaats, op de nationale of op de regionale pagina's.

BESLISSING

Het betwiste eerste artikel is gebaseerd op informatie van het slachtoffer van het vluchtmisdrijf, en gaat vooral in op de verontwaardiging van het slachtoffer over het feit dat de dader nog niet werd verhoord, nadat hij de politie de nodige informatie over de dader had bezorgd. De journalist heeft geprobeerd om dit te checken bij de woordvoerder van de politie.

Die was op dat ogenblik nog niet op de hoogte van de feiten en de precieze stand van zaken, en kon geen bijkomende informatie geven. Het wordt niet betwist dat de journalist zijn reactie correct heeft weergegeven. Op basis van deze, weliswaar zeer summere reactie, kon de journalist besluiten dat de versie van het slachtoffer klopte en dat de dader nog niet verhoord was.

Wat de omstreden boventitel van het artikel betreft, die niet door de journalist zelf werd gemaakt, meent de Raad dat deze inderdaad wel zeer affirmatief meldt dat de politie 'niets doet'. In het artikel wordt nochtans vermeld dat de politie bij de garagehouder geïnformeerd zou hebben over de identiteit van de bestuurder van de auto. Volgens het slachtoffer was met die informatie echter nog niets gebeurd, omdat de politieman die de vaststellingen had gedaan recup had waardoor de dader nog niet kon verhoord worden. De Raad meent dan ook dat deze titel in zijn algemeenheid overdreven is en niet strookt met de inhoud van het artikel.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat de titel betreft.

Brussel, 18 juni 2015